

БУЛПРОФОР

БРАНШОВО СДРУЖЕНИЕ НА ПРАКТИКУВАЩИТЕ ЛЕСОВЪДИ И ГОРСКИТЕ ПРЕДПРИЕМАЧИ В БЪЛГАРИЯ

ЧЛЕН НА: ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ НА ЛЕСОВЪДИТЕ, ЕВРОПЕЙСКАТА МРЕЖА НА ГОРСКИТЕ ПРЕДПРИЕМАЧИ, ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ ЗА СЕРТИФИКАЦИЯ НА УМЕНИЯ В ГОРИТЕ И ОКОЛНАТА СРЕДА, БЪЛГАРСКА СТОЯНСКА КАМАРА

1303 – София, ул. "Пиротска" № 64; тел: 931-1774; факс: 986-7681; www.bulprofor.org E-mail: office@bulprofor.org

Изх.№ 10/ 29.06.2012

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ

ВХ № DF-228-00-54

ПОЛУЧЕНО НА 29.06.2012

ДО : ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА 41 НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА Р.БЪЛГАРИЯ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

МИНИСТЪРЪТ НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА ИАГ

**Относно: Предложения за изменения и допълнения на ЗГ / ПЗИДЗГ,
след публичната покана от 26.06.2012 г.**

Уважаеми дами и господа,

Ние приветстваме вето на Президента върху Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за горите и също така *решението на 41 НС* от 27.06.2012 г с което се приема изцяло това вето и се връща закона за ново обсъждане по етапния ред. Ние бяхме сред първите, които алармирахме за *незаконосъобразния начин* по който законопроектът на МС беше приет и внесен в НС.

Не бяхме съгласни и с *безапелационния начин* по който ПЗИДЗГ се приемаше в комисията по ЗГ, където всички предложения с произход от браншовите организации се игнорираха от членовете от ПГ на ГЕРБ.

Ние от Браншовото сдружение БУЛПРОФОР сме силно разочаровани от демонстративното „денонсиране“ на предизборното ни рамково споразумение с ПП „ГЕРБ“ от 30.06.2009 г. Вместо да се обърне внимание на нашите основателни бележки и предложения, защитаващи малкия и среден бизнес в горите, законопроектът и наредбата по чл.95.ал.1 се прекрояваха в посока на неговото ликвидиране, за сметка на държавните предприятия и на неидентифицирани „стратегически партньори“ (в случая от енергийния сектор /ВЕИ), посреднически и дори „мутренски“. фирми

Във връзка с горното, и по повод на отправената публична покана, като легитимна национално представителна организация, представляваща интереса на практикуващите лесовъди и горски предприемачи, представяме на вниманието Ви, нашите предложения за промени в действащия към момента Закон за горите, както следва:

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за

промени в текстовете на Закона за горите'2011

1. § В чл. 7 се създава нова алинея 4, със следното съдържание:

„(4) Не се допуска в границите на една горскостопанска териториална единица по ал.2, горите и земите държавна собственост и дейностите в тях да се управляват от различни лица – териториални поделения на държавните предприятия по чл.163.

Мотиви:

Понастоящем продължава да се прилага порочната практика, със заповед на Министъра изкуствено да се прекрояват териториални поделения (ТП) – ДГС/ДЛС, като се пришиват или взимат от тях части от съседни такива. Често се прескачат общински и дори областни граници, в противоречие със законодателството по териториално и селищно устройство. Принципът който се заложи при създаването на 6 ДП беше те да покриват националните икономически региони за планиране! Сега излиза, че определени лобистки интереси (основно в ловностопански аспект!) правят така, че определени територии в обхвата на едно ДГС се управляват от друг директор. Изкуствено ДГС от северна България се прехвърлят в южна България (ДГС Тетевен и ДГС Черни вит са в териториалния обхват на ЮЗДП – Благоевград, участък от ДГС Пловдив – ГСУ Тъмраш е прехвърлен към ДЛС Чекерица, без дори да имат обща граница и т.н.). Това е заобикаляне на закона и определено е в ущърб на недържавните собственици, чиито горски имоти се намират в съседни територии.

2. § 1... В чл. 13 се правят следните промени:

1. В алинея 7, след точката, се добавя следното изречение (в болд):

(7) Изработването на горскостопанските планове и програми се финансира от техните собственици, а за горските територии – държавна собственост – от държавните предприятия по чл. 163. **„Изработката на горскостопанските програми се финансира по реда на чл.16, ал.2, като в случаите за имоти с площ на поземления имот надхвърлящ 20 декара, собствениците (възстановяват) заплащат стойността им (закупуват програмата) едновременно с подаване на заявление за сеч.“**

Вариант-2:

„Изработката на горскостопанските програми за имоти до 20 декара, се финансира по реда на чл.16, ал.2.“

Мотиви:

Въпросът за статута /режима на стопанисване/ на имотите до 20 дка, стана предмет на много популистки интерпретации. Все пак това е Закон за горите и той **не може да привилигерира една група собственици** (които ще стопанисват без програма) **за сметка на други**, каквито и да са мотивите за това. (В ЗГ на Р.Чехия е казано, че държавата възлага и плаща инвентаризацията и горското планиране за всички имоти – държавна и недържавна собственост. Тя иска да знае и води на отчет, какъв е потенциала на гората за устойчив дърводобив и за това плаща. Недържавните собственици, без изключения, когато поискат да сечат в горите си, или да правят друго, което е предмет на планирането, отиват и закупуват от държавата планът/програмата за своя имот!)

Ето това е пример за държавническо отношение, който в България не поискаха да приложим. Сега го предлагаме отново, защото на дневен ред е дискусията за имотите до 20 дка (94% от частните имоти в България и 46 712 ха – 52% от площта на частните гори) – дали е необходимо да се изработва за тях ГСпрограма, или да се стопанисват по състояние с план-извлечения...

Нашето мнение е категорично: **всеки имот независимо от своята площ, трябва да се стопанисва на база ГС план или програма.** Защото, за да имаме устойчиво управление на горите, което е Първото изискване на ЕС, респ. и на нашия закон, трябва да се спазва лесовъдските принципи за равномерност и постоянство на ползуването на ресурсите, а това не може да се постигне на ниво поземлен имот. Това може да се постигне на ниво горски насаждения, което именно съблюдава чехския модел, и това, в общи линии предлагаме като нова регламентация, тук по-горе.

Целта трябва да бъде окрупняване на имотите, а не раздробяване чрез въвеждане на по-облекчен режим на ползване и доброволни делби.

2. В алинея 10, отпадат думите „може да“.

Чл.13

(10) Изработването на горскостопанските планове за държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, плановете за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари ~~може да~~ се възлага едновременно с инвентаризацията на горските територии.

Мотивите да искаме инвентаризацията и планирането да се извършват едновременно и от един изпълнител се заключават в следните аргументи:

- **икономически** – оскъпява се цялостният процес, защото разделянето значи – 2 процедури, заплащането на едни и същи дейности двукратно (при планирането – отново трябва да се посетят насажденията, които преди са били обходени за инвентаризация), т.е. всички разходи за командировъчни, възнаграждения, за временни работници, за камерални работи, трябва вместо едноразово, да се вършат двуразово и съответно два пъти да се заплащат;
- **забавяне изпълнението на крайния продукт ГСПлан**, респ. и на дейността на предприятията с около 1,5 години. Старите лесоустройствени проекти, поради изтичане на срокът им на действие, стават невалидни, т.е. ще се блокира дейността на ДГС/ДЛС. Това забавяне е технологично, поради 2 вместо 1 процедури по възлагане, изпълнение (около 1.5 години за всяка от процедурите/дейностите), приемане и т.н.
- **размита отговорност** - Никой уважаващ себе си изпълнител, не би се съгласил да дели отговорности с друг. Възложителят в лицето на Държавата (независимо дали чрез РДГ или ДП) е заинтересувана работата да е точна и затова строго контролира качествено изпълнение на инвентаризацията и проектирането. Ако имаме двама различни изпълнители, то значи самата държава предразполага към некачествен продукт, защото всеки един от двамата изпълнители ще може да се оправдава с другия, защото **„колективната отговорност е безотговорност“**.

3. **НОВО §** В чл.14 се създава нова алинея 3, както следва:

Чл.14

(3) Възлагането на изпълнението на дейностите по ал.1, се извършва по реда на наредбата по чл.18, ал.1. (по чл.95, ал.1 ?)

Мотиви: Възлагането на досегашните лесоустройствени проекти, а сега и на горската инвентаризация и планиране, са свързани с количествени, а понякога и качествени параметри, които при обявяване на поръчката не са били известни. Т.напр. има самозалесили се гори, които по смисъла на чл.2 на ЗГ са гора и досега не са били отчитани. Сега те трябва да бъдат инвентаризирани, ако се налага и планирани мероприятия за тях. В практиката са многобройни случаите, когато извършената в повече работа е приключила, приета, актувана, а възложителят, обосновавайки се със строгите норми в ЗОП, отхвърля да подпише анекс за промяна в договора, респ. на крайната цена, срещу свършената допълнително работа. Под подобен предлог се прие вече възлагането на дърводобива и другите дейности да се прилагат по реда на наредбата по чл.95, ал.1.(Там по същия начин окончателното количество на добитата дървесна маса, може да бъде различна от предварително прогнозираната и договорирана.) В тази връзка, предложението ни е да се разпишат аналогични текстове за възлагане и в наредбата по чл.18, ал.1, която в момента се изработва. Там много по-детайлно ще може да се отчете спецификата на горската инвентаризация и на планирането (има областни планове за развитие, горскостопанските планове), да се заложат изискванията за качество, критериите към изпълнителите и т.н. Всичко това досега се прави в много осакатен вид, и резултатът най-често рефлектира върху качеството на проектите.

Вариант – възлагането може да става и по реда на **наредбата по чл. 95, ал.1**, като за целта се разработи нов раздел, който да бъде инкорпориран в нея.

4. НОВО § В чл. 18, ал.1 се изменения/допълва, както следва:

Чл. 18. (1) Инвентаризацията на горските територии, областните планове за развитие на горските територии, ловностопанските планове, както и горскостопанските планове и програми се **възлагат**, изготвят, актуализират и приемат при условия и по ред, определени с наредба на министъра на земеделието и храните.

Това предложение внася яснота в наименованието на съответната наредба.

5. НОВО § Заличава се чл. 115 (създаващ привилегии за местните фирми)

Мотиви:

Тази практика е много противоречива, но в болшинството случаи се оказва **порочна**. На многобройни срещи с местни фирми, вкл. в присъствието на Министър М.Найденов, същите декларираха че не се нуждаят /не желаят такава привилегия. На места тя обективно не може да се прилага, а на други се превръща в инструмент на директорите на ТП на ДП за налагане на приближени фирми. Почти никъде не се прилага за действително стимулиране на малкия горски бизнес по места. Почти винаги е предмет на порочни практики, които отблъскват фирмите и ги обричат на фалит! Т.напр. в целия Велинградски регион, редовно една и съща фирма, печели всичката заделена за местни фирми дървесина. После препродава на нуждаещите се преработватели с надценка... Фактически тази привилегия се превръща в инструмент за рекетиране на малкия и среден бизнес по места, от избрани фирми и/или от директорите на ТП.

Случаите, в които действително местни малки и средни фирми са се възползвали реално от текста на закона, са пренебрежимо малки. Дори и управителите на такива фирми заявиха пред министъра, че се отказват от тази "привилегия", и че не искат други подобни привилегии, каквито се вписаха още и в наредбата по чл.95, ал.1 (за т.нар. "стратегически партньори").

Освен изнесените аргументи мислим, че **подобни текстове са противоконституционни защото създават привилегии за определени фирми**, за сметка на други. И защото на тази база, цялото ни законодателство е базирано на принципа за равнопоставеност на субектите! Не може ЗГ да въвежда друга логика и да противоречи на основния закон на републиката.

6. § 34. В 116 и чл.116а се правят следните промени:

Текстът който и в двата члена въвежда изискване фирмите да бъдат сертифицирани е добър, но основанието произхождащо от чл. 115 е порочно, защото той е **за местни фирми** и съвсем тълкувателно, каквито случаи има, ще се прилага за определени местни фирми. Т.е. законът не казва, че дългосрочните договори са за местни фирми, но една не маловажна препратка, касае именно местните фирми. Това значи ли, че това условие (за сертификация на изпълнителите), няма да се прилага за не местните фирми? **Цитираните членове ще водят до порочни практики, в т.ч. принуждаване на преработвателите да се занимават с дърводобив, а дърводобивниците да преработват дървесина.**

Освен това, тук по-горе, ние предлагаме чл. 115 изобщо да се отмени.

С оглед на казаното, предлагаме в чл.116, ал.2 и чл.116а, ал.1,т.2, цитираното основанието, да бъде по чл.14, ал.1, т.2.

7. § 43. В чл.165 се правят следните промени:

за дейностите, които Държавните предприятия могат да извършват самостоятелно.

Текста на действащата ал. 4 е НЕПРИЕМЛИВ ! Не приемаме нито ловните, нито горските стопанства да извършват самостоятелно стопанска дейност.

(неприемливи за предприемаческата гилдия са и последните приети от НС техни варианти с ПЗИДЗГ, преди да бъде върнат с ветото).

ЗАЩОТО СЪЗДАВАТ ПРЕДПОСТАВКИ ДА БЪДЕ ЛИКВИДИРАНО ГОРСКОТО ПРЕДПРИЕМАЧЕСТВО В БЪЛГАРИЯ.

Аргументи:

- Съгласно ЗГ държавните предприятия и техните служители, вкл. тези на териториалните им поделения (ДГС/ДЛС) имат специфични публични функции, в т.ч. и контролни такива - по изпълнение на договорите за дърводобив в горите държавна собственост. Затова е недопустимо, на същите тях да им се вменява сами да извършват дейностите, които трябва да контролират. Не е допустимо **сами да определят (чрез маркиране на дървета за сеч) дървесината, която ще отсичат и сами себе си да контролират !** Поради това **се нарушава основния принцип на Закона - разделянето на „брадвата от марката“!** Българския (в кръга на ЕС) парламент не може да приеме такова нещо!
- Недопустимо е ТП на ДП (ДГС и ДЛС) **без конкурси** в изключително привилегировано положение да се конкурира на свободния пазар с предприемачите. Пазара се изкривява, той изчезва в горското стопанство – това не може да бъде решение на Българския (в ерата на ЕС) парламент! ТП на ДП от една страна ползува дървесина, а от друга самото то възлага дейността дърводобив на горските предприемачи **при други условия, на друга цена.** ДГС/ДЛС имат предимството и както в други подобни случаи за себе си **ще избират най-добрите обекти** (близки, със скъпа дървесина,

лесни за работа, в близост до пътна мрежа и т.н.), а по- или най-неблагоприятните ще отдават по реда на наредбата на горските предприемачи. **Налице е неравнопоставеност на държавната и частните структури...** това е скрито/открито! подпомагане на бизнес структура, макар и държавна, за сметка на частните бизнес субекти. ДГС/ДЛС ще подбива и изкривява и **пазара на труда**, като предлага стабилни и вероятно по-добри условия на заплащане на работната сила, като сама назначава работници, а предприемачите ще се принуждават да прекратяват дейността си, поради недостиг на квалифицирана работна ръка и ниски цени, които ДГС плащат за услугата дърводобив. (Има не малко примери в последните години.)

Предлагаме :

1. Промяна в ал.4 и 5 на чл.165, както следва:

Вариант-1:

В чл. 165 се правят следните изменения и допълнения:

1. **Алинея 4 се изменя така:**

„(4) Дейностите по ал. 1, т. 1 – 8 се извършват чрез възлагане по ал.3, по реда на наредбата по чл.95, ал.1.”

2. **Алинея 5 се изменя така:**

„(5) Дейностите по ал. 1, т. 1 – 8 могат да се извършват самостоятелно от държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства в следните случаи:

1. изпълнение на дейностите по чл. 89 и други лесокултурни дейности;
2. отглеждане на млади насаждения и култури без материален добив;
3. маркиране на насаждения и дървета за сеч;
4. добив на дървесина:

а) за усвояване на дървесина, повредена от абиотични и биотични фактори и въздействия;

б) когато при провеждане на две последователни процедури по наредбата по чл. 95 не се яви кандидат или когато сключен договор бъде прекратен не по вина на съответното горско или ловно стопанство.”

3. **Създава се нова алинея 6 :**

„(6) Добивът на дървесина по ал.5, т.5 се извършва след съгласуване с министъра на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице.”

Текстът на т.4.б в този вариант е по примера на румънския ЗГ.

Като **компромисен вариант**, ако на всяка цена се иска ДГС/ДЛС да имат дърводобив (напр. до 30% - **общо!**), и нашите аргументи не се приемат от уважаемите народни представители, предлагаме да отпадне възможността ДГС/ДЛС сами да си маркират насажденията за сеч, освен случаите на каламитети/болести, както и да подбират сами насажденията в които да сечат. Т.е. тогава трябва изрично да се каже, че :

- ДГС/ДЛС отдават по реда на наредбата по чл.95, ал.1 дейността по маркиране за насажденията, в които се предвижда сами да извеждат дърводобив!
- ДГС/ДЛС участва на общо основание на процедури /конкурс или търг/ по реда на наредбата по чл.95, ал.1 за обекти, в рамките на ограничението до 30%, като се конкурира за тези обекти, на равнопоставени начала с частни фирми.

Вариант – 2: Компромисен:

В чл. 165 се правят следните изменения и допълнения:

1. АLINEЯ 4 се изменя така:

„(4) Дейностите по ал. 1, т. 1 – 8 могат да се извършват от държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства чрез възлагане по ал.3, или самостоятелно в следните случаи :

1. при изпълнение на дейностите по чл. 89 и други лесокултурни дейности;

2. при отглеждане на млади насаждения и култури без материален добив;

3. за маркиране на насаждения и дървета за сеч;

4. добив на дървесина:

а) за усвояване на дървесина, повредена от абиотични и биотични фактори и въздействия;

б) когато при провеждане на две последователни процедури по наредбата по чл. 95 не се яви кандидат или когато сключен договор бъде прекратен не по вина на съответното горско или ловно стопанство;

5. добив на дървесина в размер до 25 процента от годишното ползване за съответното териториално поделение, вкл. добивът по т.4.”

2. АLINEЯ 5 се изменя така:

„(5) Добивът на дървесина по ал. 4, т. 5 се извършва при едновременно изпълнение на следните условия:

а) ДГС/ДЛС е отдало дейността по маркиране на насажденията за сеч по реда на наредбата по чл.95, ал.1 на лица регистрирани в публичните регистри по чл. 235 и 241, които не са в конфликт на интереси с държавното предприятие и с потенциалния изпълнител на сечта;

б) ДГС/ДЛС участва за всеки от обектите на общо основание на процедури, които могат да бъдат конкурс или търг, по реда на наредбата по чл.95, ал.1, на равнопоставени начала с останалите кандидати.”

2. В чл. 165 се създава нова алинея 6, със следното съдържание:

„(6) Държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства не могат да организират и да извършват самостоятелно дейности по първична и вторична преработка на дървесна и недървесна продукция (суровини с произход от гората).

Мотиви:

Вече са налице не един пример, в който директори на ДГС/ДЛС организират преработвателни цехове и произвеждат бичена дървесина и детайли, енергийна дървесина, различни артикули (напр. ДГС Карлово и др.). По този начин те директно се конкурират с малките местни фирми в сферата на производството. Особено опасна е тази практика, когато същите тези ДГС/ДЛС придобият право и сами да добиват дървесината. Тогава те сами ще си затворят цикъла и ще унищожат целия бизнес в малките населени места!

Държавата е създавала тези ДГС/ДЛС не за да се конкурират в производствената сфера с частните бизнес структури (доказано по-ефективни/гъвкави на пазара и по-конкурентни), а да се грижи за поверените им гори, като ги стопанисва по най-целесъобразен, екологосъобразен начин. Да следи дали са спазени изискванията на закона за въвеждане в експлоатация на такива преработвателни цехове! Т.е. ДП допускат понастоящем за своите ТП (ДГС/ДЛС) такива фрапиращи случаи на конфликт на интереси. Те забравят, че статута им по Търговския закон е на „публично предприятие“ ,а не на „търговско дружество“, т.е. функциите му са предимно да контролира изпълнението на възложените дейности, да следи за спазването на публичния интерес / на публичните регламентации. В т.ч. и спазването на

регулацията за въвеждане в експлоатация на обекти за преработка на дървесина, а не самото да преработва дървесина! Отделно има нов Регламент на СЕ, с който се въвеждат специални изисквания към операторите и търговците на дървесина (вкл. за собствениците или продавача), които изключват такава практика!

8. § В член 234 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се изменя, както следва:

„(3) Лицата, които са служители в държавните горски предприятия и в техните териториални поделения, не могат да упражняват лесовъдска практика в териториалният им обхват, както и на територията на съседните горски предприятия, освен по служба.“

Сегашния текст е пълен абсурд! Не може инспекторите и др.специалисти от РДГ натоварени с контролни функции, да изпадат в частна (финансова) зависимост от някакъв частен/общински или друг възложител, дори и в друг район (където обикновено е негов услужлив колега!), на когото извършват услуга, чието изпълнение по презумпция трябва да контролират.

За сметка на това, Законът мълчи за техните колеги, работещи към ДП и техните териториални поделения. Липсва такава забрана за тях и те по места се чувстват пълни властелини. Вместо по служба ще вършат лесовъдски услуги на частно, както досега, изцяло в сивия сектор и в ущърб на частнопрактикуващите лесовъди и на държавната хазна. Частните лесовъди вършат това легално, с това си хранят семействата, докато служителите в ДГС/ДЛС – ще продължат да доят две крави – заплатата от предприятието – и на „черно“. Парламентът на РБ (в кръга на ЕС) не може да допуска такава нещo!

Недопустимо е да се смесват държавни и частни сечища и дървесина, един и същи служител едновременно да експедира (продава) и от държавната гора и от частната до нея.

ТОВА Е ВСЕ ЕДНО ПРОКУРОРИТЕ И СЪДИИТЕ ДА РАБОТЯТ ЕДНОВРЕМЕННО КАТО АДВОКАТИ, А ПОЛИЦАИТЕ - КАТО ГАРДОВЕ И ОХРАНИТЕЛИ.

9. § 56 В член 236 се правят следните изменения:

Подкрепяме промяната със ПЗИДЗГ в чл. 236 – навсякъде! да не се **допуска** регистрацията на физически лица в регистъра по чл. 235 за упражняване на частна лесовъдска практика на лица със средно образование по специалността "Горско и ловно стопанство" или "Горско стопанство и дърводобив" и с придобита квалификация „техник-лесовъд“, или диплома за завършено средно образование и свидетелство за професионална квалификация с придобита по ниска от 3-та степен на професионална квалификация по професията „техник-лесовъд“;“.

Вече стана назидателно да се коментират лицата получили квалификация (2-степен) в съмнителни учебни центрове, задочно и дори без да стъпват на занятия. Недопустимо е да придобиват правоспособност за най-отговорната лесовъдска дейност по маркиране на дърветата за сеч!, и най-често да петнят доброто име на гилдията!

10. **В § Промяна в §42 от ПЗР на ЗГ – т.2, срокът 1 януари 2016 год, се променя на 1 януари 2014.**

(от тогава влиза в сила изискването за сертификация на предприемачите и на управлението на горските територии (чл.14 и 116), за горските сдружения (чл. 183), за екосистемните услуги (чл.249)

Добре е известно, че през месеците след приемането на ЗГ, особено зачестиха нарушения които се извършват от недобросъвестни фирми и техните работници при осъществяване на дейности в горите. Това стана още по-лесно поради пропуски и слабости в организацията и осъществяване на контролни и охранителни дейности от страна на държавния орган на управление и контрол (ИАГ, РДГ) в горските територии, както и в прекомерния либерализъм възприет със Закона! **Европейски признат инструмент за намаляване и дори спиране на незаконните прояви и нарушенията в горите е сертификацията на горските предприемачи и на устойчивото управление на горите.** Законът за горите'2011 прие подобна теза, но я запрети да бъде в сила чак от 01.01.2016 година?! Процесът изобщо не е толкова сложен и скъп, и може да бъде въведен от всяка средностатистическа горска фирма, която има сериозни намерения за бизнес в сектора. При налагащия се модел на управление и контрол – сертификацията на предприемачите и на управлението трябва да стане час по скоро инструмента за самоконтрол за спазване на правилата и законите от всеки участник.

Законовия срок сега е прекалено дълъг и с нищо не стимулира, а напротив – излишно отлага във времето отговорното стопанисване и прилагането на добри практики в горското стопанство. **Затова нашето предложение е срокът да се намали с 2 години и да стане 1 януари 2014 година.**

11. **§ 63, ал.3 от ПЗР на ПЗИДЗГ - да отпадне**

Текстът на **§ 63 ал.3** от ПЗИДЗГ, ако се приеме, ще бъде Световен прецедент – ще ни сочат с пръст, като единствена страна в Европа, а вероятно и в целия свят, където се разрешава такова нещо. Колкото и да е в действителност превишението по количество – отнесено към едно конкретно насаждение, то самият факт, че се разрешава такава сеч в горите е откровено лобистка изцепка!

Лесовъдски погледнато е възможно да има превишение на ползуването (сечта) над прираста за едно конкретно насаждение, напр. в случаите, когато гората е презряла и не дава никакъв прираст. И това и сега е практика в подобни случаи да се сече над размера на средния прираст. Но не може това да се благославя с Закон. Ставаме смешни... ще ни сочат с пръст в ЕС.

Обезмисля се екологичната и научна основа при определяне на видовете сечи и тяхната интензивност и оновната цел на горското стопанство – запазване и увеличаване на горите и тяхното устойчиво управление и развитие.

Предлагаме ал.3 на § 63 от ПЗР Да отпадне.

С почит:

Председател на УС на "БУЛПРОФО"
инж. Антоний Стефанов

София, 29.06.2012 г.